

Sygn. akt VIII U 1039/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Jolanta Węs

Protokolant – starszy sekretarz sąd. Alicja Machnio

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2016 roku w Lublinie

sprawy D. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania D. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 25 maja 2015 roku znak(...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala D. R. prawo do świadczenia przedemerytalnego od 20 maja 2015 roku.

Sygn. akt VIII U 1039/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 maja 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił D. R. przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego. W ocenie organu rentowego wnioskodawczyni nie spełniła wszystkich warunków do przyznania świadczenia przedemerytalnego wskazanych w art. 2 ust. 1 i 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. Nr 120, poz.1252 ze zm.), ponieważ wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego złożyła w terminie przekraczającym 30 dni od daty wydania przez Powiatowy Urząd Pracy zaświadczenia poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych oraz brak jest podstaw do stwierdzenia, że rozwiązanie stosunku pracy wnioskodawczyni nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy. W świadectwie pracy z dnia 1 września 2014 roku brak jest powołania się na przepisy ustawy z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników. Natomiast z podstawy prawnej powołanej w świadectwie pracy wynika, że rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło w związku z odmową przyjęcia nowych warunków pracy (k. 12 akt ZUS).

W odwołaniu od tej decyzji D. R. wniosła o jej zmianę i przyznanie świadczenia przedemerytalnego. W jej ocenie spełniła wszystkie warunki, ponieważ w świadectwie pracy jest wyraźnie napisane, że wina leży po stronie zakładu pracy (k. 2 a.s.).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując w całości argumentację zaprezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (k. 6-6v a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

D. R. urodziła się w dniu (...).

W dniu 19 maja 2015 roku zwróciła się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z wnioskiem o przyznanie świadczenia przedemerytalnego (k. 1-2 akt ZUS).

Decyzją z dnia 25 maja 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił D. R. przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego. W ocenie organu rentowego wnioskodawczyni nie spełniła wszystkich warunków do przyznania świadczenia przedemerytalnego wskazanych w art. 2 ust. 1 i 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. Nr 120, poz.1252 ze zm.), ponieważ wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego złożyła w terminie przekraczającym 30 dni od daty wydania przez Powiatowy Urząd Pracy zaświadczenia poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych oraz brak jest podstaw do stwierdzenia, że rozwiązanie stosunku pracy wnioskodawczyni nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy. W świadectwie pracy z dnia 1 września 2014 roku brak jest powołania się na przepisy ustawy z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników. Natomiast z podstawy prawnej powołanej w świadectwie pracy wynika, że rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło w związku z odmową przyjęcia nowych warunków pracy (k. 12 akt ZUS).

Kolejną decyzją z dnia 11 lipca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. uchylił decyzję z dnia 25 maja 2015 roku w części dotyczącej nie spełnienia warunku określonego w art. 2 ust. 3 pkt 3 ustawy (złożenie wniosku o świadczenie przedemerytalne w terminie nie przekraczającym 30 dni od daty wydania zaświadczenia przez PUP) oraz ponownie odmówił D. R. przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego (k. 15 akt ZUS).

Organ rentowy ustalił, iż wnioskodawczyni udokumentowała łącznie 37 lat, 1 miesiąc i 18 dni okresów ubezpieczenia, w tym do prawa 35 lat (raport – k. 11 akt ZUS).

Wnioskodawczyni była zatrudniona w Zespole (...) w O. od 1 grudnia 1989 roku do 31 sierpnia 2004 roku w pełnym wymiarze czasu pracy, od 1 września 2004 roku do 31 grudnia 2008 roku w wymiarze $\frac{3}{4}$ etatu, od 1 stycznia 2009 roku do 31 sierpnia 2014 roku w pełnym wymiarze czasu pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony (świadectwo pracy z dnia 1 września 2014 roku – k. 6 akt ZUS).

W dniu 21 maja 2014 roku wnioskodawczyni otrzymała wypowiedzenie zmieniające dotychczasowe warunki umowy o pracę, w ten sposób, że od 1 września 2014 roku miała wykonywać pracę w wymiarze $\frac{1}{2}$ etatu z wynagrodzeniem 840 zł brutto oraz dodatek stażowy 168 zł brutto. Przyczyną wypowiedzenia była likwidacja Samorządowego Przedszkola w O. na mocy uchwały Rady Miejskiej w R. z dnia 29 kwietnia 2014 roku. Wnioskodawczyni nie wyraziła zgody na nowe warunki zatrudnienia i wynagrodzenia (wypowiedzenie zmieniające k. 4 a.s. oraz w aktach osobowych k. 18 a.s.).

Przyczyną nieprzyjęcia przez wnioskodawczynię zaproponowanych warunków pracy i płacy było to, że warunki te były dla niej niekorzystne. Wnioskodawczyni musiała dojeżdżać do pracy do szkoły w O. z (...) co stanowiło odległość około 6 km w jedną stronę. Na tej trasie nie ma autobusów ani busów i do pracy musiała ją wozić męż samochodem i koszt paliwa wynosił około 400 zł miesięcznie. Wnioskodawczyni nie przyjęła nowych warunków pracy i płacy ze względów finansowych, gdyż po uwzględnieniu kosztów podróży z wynagrodzenia za pracę zostawałoby jej około 400 zł miesięcznie (zeznania wnioskodawczyni k. 30v a.s.).

Umowa o pracę została rozwiązana z dniem 31 sierpnia 2014 roku z przyczyn leżących po stronie pracodawcy – art. 42 § 3 kodeksu pracy (świadectwo pracy z dnia 1 września 2014 roku – k. 6 akt ZUS).

Wnioskodawczyni od dnia 8 września 2014 roku jest zarejestrowana jako bezrobotna, w tym od dnia 8 września 2014 roku pobierała zasiłek dla bezrobotnych, którego przewidywany okres pobierania był do dnia 7 września 2015 roku. W okresie pobierania zasiłku nie odmówiła przyjęcia propozycji zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (zaświadczenie z dnia 17 marca 2015 roku k. 5 akt ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów.

Sąd obdarzył wiarygodnością zebrane w sprawie dowody z dokumentów, których autentyczność i prawdziwość nie została w toku postępowania skutecznie podważona i nie wzbudziła wątpliwości co do ich rzetelności.

Sąd dał również wiarę zeznaniom wnioskodawczynie co do przyczyn odmowy przyjęcia przez nią proponowanych warunków pracy i płacy, gdyż zeznania te były logiczne, spójne i całkowicie przekonujące.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. z 2013 roku, poz. 170 ze zm.) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn,

Zgodnie z art. 2 ust. 3 cytowanej wyżej ustawy świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W dniu rozwiązania stosunku pracy tj. 31 sierpnia 2014 roku wnioskodawczynie legitymowała się stażem pracy wynoszącym 35 lat. Posiada status osoby bezrobotnej i przez co najmniej sześć miesięcy pobierała zasiłek dla bezrobotnych. Nadto wnioskodawczynie wykazała, że w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych tj. warunku wskazanego w art. 2 ust. 3 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Organ rentowy na podstawie art. 2 ust. 4 powołanej wyżej ustawy przywrócił wnioskodawczynie termin złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 3 pkt 3.

Wbrew twierdzeniom organu rentowego, stosunek pracy wnioskodawczynie ustał przyczyn z dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (j.t. Dz.U. z 2015 roku, poz. 149 ze zm.).

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 29 tej ustawy jako przyczyny dotyczące zakładu pracy należy rozumieć:

a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,

b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,

c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy.

d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika;

Jak wynika z ustaleń Sądu wnioskodawczyni otrzymała wypowiedzenie zmieniające w trybie art. 42 k.p. Ustawę z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (j.t. Dz. U. z 2015 roku, poz. 192 ze zm.) stosuje się zaś odpowiednio do wypowiedzenia otrzymanego w tym trybie.

Powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2008 roku, II PK 67/08 LEX nr 785526, z dnia 4 lipca 2001 roku, I PKN 521/00, OSNP 2003, nr 10, poz. 244, należy stwierdzić, że odmowa przyjęcia przez pracownika warunków pracy i płacy zaproponowanych mu w trybie wypowiedzenia zmieniającego, które pogarszają jego warunki pracy, nie stanowi współprzyczyny rozwiązania stosunku pracy i wówczas przyjmuje się, że stosunek pracy został rozwiązany z przyczyn niedotyczących pracownika.

Należy podkreślić, iż z wypowiedzenia warunków umowy o pracę z dnia 21 maja 2014 roku, znajdujących się w aktach osobowych wnioskodawczyni, jednoznacznie wynika, że przyczyną wypowiedzenia dotychczasowych warunków umowy o pracę była likwidacja Samorządowego Przedszkola w O..

Wnioskodawczyni odmówiła przyjęcia proponowanych warunków pracy i płacy, gdyż były dla niej niekorzystne ze względów finansowych.

Odnosząc zatem zaprezentowaną wyżej wykładnię przepisów prawa do niniejszej sprawy należy stwierdzić, że stosunek pracy wnioskodawczyni uległ rozwiązaniu z przyczyn dotyczących pracodawcy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz warunki pracy zaproponowane wnioskodawczyni w wypowiedzeniu zmieniającym należy stwierdzić, że warunki wypowiedzenia zmieniającego prowadziły do niekorzystnej zmiany warunków pracy i płacy ubezpieczonej.

Odmowa przyjęcia przez ubezpieczoną takich warunków pracy i płacy nie stanowiła współprzyczyny rozwiązania stosunku pracy, a zatem nie można kwestionować, że stosunek pracy wnioskodawczyni ustał z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych.

W związku z powyższym należy stwierdzić, iż wnioskodawczyni spełniła wszystkie wymagane warunki do przyznania świadczenia przedemerytalnego, dlatego Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawczyni prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 20 maja 2015 roku, zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Z tych względów i na mocy powołanych przepisów oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.